

Een werk van lange adem

 Uit Knack Weekend van 25/03/2020 (/s/r/c/1580811) 24/03/20 om 21:00 Bijgewerkt op 20/03/20 om 10:56

Twintig jaar lang werkten Nathalie Leen en architecte Elke Van Goel samen om een verkrot boekenmagazijn om te bouwen tot een prachtige gezinsloft. "We vonden elkaar in ons respect voor het karakter van deze plek."

© JAN VERLINDE

Het regende binnen, er groeiden bomen uit de goot en de binnenmuren waren bedekt met een dikke laag klimop. Maar dat kon Nathalie Leen, de bewoonster van deze ruime loft in een levendig deel van Borgerhout, niet deren. "Als kind vond ik het geweldig om verlaten huizen binnen te sluipen met een vriendin. Wat ronddolen tussen het puin", bekent ze. "Ik hield van de nostalgische sfeer die deze plaats bij me opwekte."

Het gebouw, dat zich verschuilt achter een grote poort en een wilde patio, deed ooit dienst als magazijn voor een groothandel in boeken. De huidige keukenkasten zijn nog een restant uit die tijd. "Daar bewaarde de eigenaar zijn boekhouding in. Ze sluiten niet goed en hangen schots en scheef. Toch was er geen haar op mijn hoofd dat eraan dacht om ze te laten herstellen of op te frissen. Ze illustreren de ziel van de woning." En ze bewaren die ook. Tot de nok zijn de kasten gevuld. Niet met kookpotten en serviezen, maar met oude kinderspullen, souvenirs en reiskoffers. De zolder van Nathalie ligt gewoon binnen handbereik.

Inclusief foutjes

Voor wat ze wel wilde renoveren liet Nathalie zich bijstaan door Elke Van Goel, die in de leer was bij Luc Buelens, Vincent Van Duysen en Gert Voorjans voor ze haar eigen TENARCHITECTS opstartte in 2006. "We hebben elkaar gevonden in dat diepe respect voor het bestaande, industriële karakter van deze plek", vertelt Nathalie. De werken verliepen in verschillende fases doorheen de twintig jaar die ze er intussen met haar partner en drie kinderen woont. "We werkten telkens samen rond heel specifieke vragen waar Nathalie zelf geen antwoord op vond", herinnert Elke Van Goel zich. "Een nieuwe maar authentiek uitzijnde gashaard toevoegen aan de woonkamer, bijvoorbeeld. We hebben hem imperfect laten metsen, inclusief uitdrukkelijke foutjes. Je zou denken dat zo'n klus meteen geklaard is. Toch hebben we hem meermaals opnieuw afgebroken. Hij zag er gewoon te netjes uit."

Een hoek met een gevoelige snaar. "Die rode lamp is de grootste miskoop uit mijn leven. Ze stoort me enorm." © JAN VERLINDE

De oorspronkelijke goederenlift werd verwijderd en vervangen door een badkamer voor de ouders, waar je dankzij een glazen koepel kunt douchen onder de blote hemel. Een idee van Elke, net als de zwevende maatkasten in mahoniehout en de hoge pivotdeuren, die de loft nog statiger maken. "We waren als eigenaars wettelijk verplicht om de lift meermaals per jaar te laten onderhouden", legt Nathalie de situatie uit, die voor sommigen wellicht als heiligschennis zal klinken. "De kosten wogen niet op, hoe charmant zo'n lift ook klinkt. We konden hem simpelweg niet gebruiken zonder bij de burens binnen te vallen."

Grootste miskoop

In de woonkamer kun je niet om het werk van Rinus Van de Velde heen. "Mijn partner mist zelden shows bij Tim Van Laere

Gallery", bekent Nathalie. Wat weleens voor conflicten zorgt. "Hij wil zijn aankopen ophangen, ik hou het liever minimalistisch of sereen. Geef mij maar het werk van Sergio De Beukelaer of Edward Lipski." Ze sloten daarom een compromis: "Waar we niet allebei even enthousiast over zijn, krijgt een plaats in de traphal", lacht ze. Prince duikt op als bindende factor - een muzikale match van toen ze elkaar als pubers leerden kennen - net als een portret van Chet Baker door Raoul Van den Boom dat ook in café Hopper hangt. En de vele posters van filmklassiekers waar ze beiden niet genoeg van krijgen. *La piscine* en *37°2 le matin* zagen ze tientallen keren samen.

De traphal naar de loft doet dienst als galerij. Het familieportret is een werk van Dirk Eelen, het wordt omringd door oude knutselwerken van de kinderen en een paar reproducties die ze ooit als geschenk kregen van Paul Jambers. Het strandhuisje is een artefact uit een van de kinderkamers. © JAN VERLINDE

Terwijl de oude boekhoudingskasten de ziel vormen van Nathalies woning, staat de lange eettafel voor het hart. Een herinnering

aan de intussen verdwenen meubelzaak Pluym in Deurne, waar vandaag Haptic House van Ben Storms onderdak vond. "Ik heb altijd zo'n oude boerentafel gewild. De kinderen studeren hier vaker dan in hun eigen kamer. Hier gebeurt alles. De goede tijden, de moeilijke tijden. Ze zijn vereeuwigd door de vele plekken en krassen op het hout."

Als ik Nathalie vraag naar de hoek die me zo perfect lijkt om in weg te zakken met een boek en een glas wijn, terwijl de haard verderop gezellig knispert, raak ik een gevoelige snaar. "Die rode lamp is de grootste miskoop uit mijn leven. Ze stoort me enorm." Veel liever wou ze een Arco-vloerlamp van Achille Castiglioni, maar dat werd haar afgeraden door de lichtdecorateur met wie ze toen samenwerkte. "De hoek verdiende wat meer pit en durf, meende hij." Ondanks haar ontevredenheid hangt de lamp vijf jaar later nog steeds naast een Togo van Michel Ducaroy, de allereerste designaankoop van het koppel. "De investering was te groot om de lamp zomaar weg te doen. En een alternatief heb ik nog niet gevonden. Het is ook gewoon een moeilijke hoek", verklaart Nathalie.

Boven de houten boerentafel hangen drie kartonnen Graypants Scraplight Disc 24-pendellampen die een werk van Rinus Van de Velde verbergen. © JAN VERLINDE

Moeilijk, maar wel heel fotogeniek. ●

ID Nathalie Leen

Runde ooit een kinderdagver- blijf terwijl ze binnenhuisarchitectuur studeerde in avondschool.

Werkt regelmatig samen met Elke Van Goel aan interieurprojecten.

Focust zich nu op de inrichting van een woning in Noord-Portugal.

Elke Van Goel

Studeerde architectuur aan het Henry Van de Velde Instituut in Antwerpen.

Was tussen 1994 en 2002 medewerker bij achtereenvolgens Luc Buelens, Driesen-Meersman-Thomaes, Vincent Van Duysen en Gert Voorjans.

Staat sinds 2006 aan het hoofd van TENARCHITECTS. Ze spitst zich toe op verschillende projecten, van meubelontwerp tot

(historische) renovaties, nieuwbouwwoningen en commerciële ruimtes waaronder restaurant Cedric in Knokke en restaurant Pici in Antwerpen.

tenarchitects.be

Het portret van Chet Baker door Raoul Van den Boom zag Nathalie eerst in café Hopper voor ze de fotograaf contacteerde voor een persoonlijke print. De muzikant kijkt neer op een originele tafel met vogelpoten van Meret Oppenheim. De zetel is een vondst uit de kringloopwinkel. © JAN VERLINDE

De ouderlijke slaapkamer, die aan de woonkamer grenst, doet ook dienst als bureau met zicht op de patio. Nathalies partner omringt zich er met een paar klassiekers: een stalen tafel van Maarten Van Severen, een Mushroom-lamp van Verner Panton en bureaustoel van Charles en Ray Eames. © JAN VERLINDE

Architecte Elke Van Goel (links) en eigenares Nathalie Leen. © JAN VERLINDE

Mis niets

Met uw Knack-proefabonnement heeft u één maand onbeperkt toegang tot alle artikelen van Knack. Daarna ook niets missen?

Ik neem een abonnement (<http://www.knack.be/info/abonnementen/?funnel=pluszone>)

“ Body shaming gebruiken als verkoopmodel in tijden van corona is niet onschuldig of grappig